

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 31.10.2019 r.
COM(2019) 564 final

2019/0246 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1139 w zakresie wprowadzenia pułapów zdolności połowowej w odniesieniu do dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego, gromadzenia danych i środków kontroli na Morzu Bałtyckim oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 508/2014 w odniesieniu do trwałego zaprzestania działalności połowowej flot połowiących dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Ekosystem Morza Bałtyckiego od dziesięcioleci jest niestabilny. Jednak dopiero w 2019 r. naukowcy ostrzegli, że warunki środowiskowe mają znacznie większy wpływ na stado dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego, niż wcześniej szacowano. Prowadzi to do gwałtownego spadku liczebności dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego. Jest to sytuacja bezprecedensowa, ponieważ jest to jedyne stado w wodach europejskich, którego śmiertelność naturalna wynikająca z presji środowiskowej jest, w ocenie ICES, około trzykrotnie wyższa niż śmiertelność połowowa. Jest to jedyne stado w takiej sytuacji w wodach europejskich. Nawet jeśli wstrzymano by połowy, zasoby dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego nie zostaną odbudowane przed 2024 r.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, w tym roku, działając na podstawie najlepszych dostępnych opinii naukowych oraz zgodnie z zasadami wspólnej polityki rybołówstwa i wieloletniego planu na rzecz Morza Bałtyckiego (zwanego dalej „planem MAP dla Morza Bałtyckiego”), po pierwsze w lipcu 2019 r. Komisja wprowadziła środki nadzwyczajne zakazujące połowów dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego do końca roku, a po drugie w październiku 2019 r. Rada podjęła decyzję w sprawie koniecznych i bezprecedensowych ograniczeń połowowych na rok 2020. Odbudowa potrwa jednak wiele lat. Te wyjątkowe środki doprowadzą zatem do nadmiernej zdolności połowowej floty i do poważnych negatywnych skutków społeczno-gospodarczych dla społeczności nadbrzeżnych i przedsiębiorstw rybackich. Sektor rybołówstwa jest jednym z najważniejszych elementów gospodarki wielu regionów przybrzeżnych Bałtyku. Jednakże od wielu lat poziom wykorzystania kwot dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego jest stosunkowo niski (poniżej 60 %); w 2018 r. wyniósł on tylko 40 %, a do połowy lipca 2019 r., kiedy to Komisja wprowadziła środki nadzwyczajne, był jeszcze niższy (19 %). Stosunkowo niski poziom wykorzystania kwot już w 2018 r. może być pierwszym znakiem złej sytuacji środowiskowej i jej znacznego wpływu na stado dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego.

Z analizy Komisji wynika, że segmenty floty o najwyższej zależności od dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego obejmują ponad 300 statków, głównie trawlerzy i statki połowiące niewyspecyfikowanymi narzędziami skrzelowymi z Litwy, Łotwy i Polski oraz, w mniejszym stopniu, Danii. Jedyne niewielka część z nich wydaje się zdolna do przetrwania zamknięcia połowów w perspektywie krótkoterminowej, ale nie średnio- lub długoterminowej. Pozostała część już teraz znajduje się w złej sytuacji, która wskutek zamknięcia połowów będzie jeszcze gorsza, co może doprowadzić do pełnej utraty rentowności. Wspomniane segmenty floty mają istotne znaczenie społeczno-gospodarcze i stanowią około 20–50 % krajowej floty na Litwie, Łotwie i w Polsce w ekwiwalentach pełnego czasu pracy. Biorąc pod uwagę całkowite zamknięcie wszystkich ukierunkowanych połowów dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego oraz uzgodnione przez Radę w dniach 14–15 października 2019 r. znaczne zmniejszenie połowów innych stad w Bałtyku, statki i segmenty floty, które są w największym stopniu dotknięte zamknięciem ukierunkowanych połowów dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego, nie będą w stanie przekierować swojej działalności połowowej na inne gatunki. Zamknięcie to wywrze znaczący wpływ na floty połowiące dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego, co z kolei będzie miało negatywne skutki dla niektórych regionów i społeczności nadbrzeżnych. Na tej podstawie i biorąc pod uwagę bieżące dyskusje z

państwami członkowskimi dotyczące istotnego negatywnego wpływu tej sytuacji na sektor rybołówstwa oraz uwzględniając fakt, że zainteresowane strony nie mogą same złagodzić negatywnych konsekwencji, Komisja stwierdziła, że konieczne są środki awaryjne dla sektora rybołówstwa. Środki awaryjne obejmują wprowadzenie pułapu zdolności połowowej na Morzu Bałtyckim dla państw członkowskich, których floty są dotknięte niekorzystną sytuacją dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego, oraz zastosowanie systemu wycofywania zdolności połowowej w przypadku flot, które wcześniej prowadziły połowy dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego.

Europejski Fundusz Morski i Rybacki (zwany dalej „EFMR”) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 jest funduszem unijnej polityki morskiej i rybołówstwa na lata 2014–2020. Jest to jeden z pięciu europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych (ESI), które wzajemnie się uzupełniają i wspierają wzrost gospodarczy i zatrudnienie dzięki ożywieniu gospodarczemu w Europie. Fundusz ten pomaga rybakom w przechodzeniu na zrównoważone rybołówstwo; wspiera społeczności przybrzeżne w różnicowaniu gospodarki i finansuje projekty, które tworzą nowe miejsca pracy i poprawiają jakość życia na europejskich wybrzeżach.

Fundusz ten powinien zatem umożliwić państwom członkowskim dotkniętym wyjątkową sytuacją dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego udzielenie wsparcia finansowego, aby osiągnąć i utrzymać równowagę między zdolnością połowową floty a uprawnieniami do połowów dzięki zapewnieniu wsparcia finansowego na rzecz trwałego zaprzestania działalności połowowej poprzez złomowanie w ramach EFMR na lata 2014–2020. Wsparcie to było przyznawane do końca 2017 r. (i zostało niedawno wprowadzone w odniesieniu do planu wieloletniego w zachodniej części Morza Śródziemnego). Ponowne stosowanie wycofania z eksploatacji poprzez złomowanie jest doraźnym środkiem w reakcji na wyjątkową sytuację dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego. Fundusz powinien zatem przewidywać dodatkową elastyczność w tej wyjątkowej sytuacji i umożliwiać państwom członkowskim przekierowanie dostępnych środków przeznaczonych na dopłaty do składowania i zintegrowaną politykę morską w ramach koperty finansowej każdego państwa członkowskiego na trwałe zaprzestanie działalności połowowej w celu wsparcia konieczności złomowania statków, przy czym nie może to wyrzucić negatywnego wpływu na osiągnięcia innych celów wspólnej polityki rybołówstwa ani na realizację EFMR. Celem niniejszego wniosku jest zatem zrównoważone zarządzanie stadami ryb w Morzu Bałtyckim poprzez zmniejszenie nadmiernych zdolności połowowych floty poławiającej dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego.

Ponadto państwa członkowskie i Komisja zgadzają się, że konieczne są pilne działania w celu zajęcia się pierwotnymi przyczynami tej krytycznej sytuacji środowiskowej i społecznej. Oznacza to konieczność zajęcia się z większym zdecydowaniem kwestią najważniejszych presji środowiskowych w Morzu Bałtyckim, które powstrzymują odbudowę stada dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego, a także potrzebę zmniejszenia strukturalnej nierównowagi zdolności połowowej flot poławiających to stado. W niniejszym wniosku wprowadzono zatem możliwość udzielania wsparcia publicznego na rzecz trwałego zaprzestania działalności połowowej poprzez złomowanie, skierowanego do rybaków i podmiotów w znacznym stopniu uzależnionych od połowów dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego i odczuwających skutki zamknięcia tych połowów.

Aby zapewnić spójność strukturalnego dostosowania floty na Morzu Bałtyckim z celami w zakresie ochrony określonymi w wieloletnim planie zarządzania, wsparcie na rzecz trwałego zaprzestania działalności połowowej poprzez złomowanie statków rybackich, które są w

znacznym stopniu uzależnione od połowów dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego, powinno być ściśle uzależnione od osiągnięcia celów dostosowawczych i od narzędzi określonych w planach działania w odniesieniu do segmentów charakteryzujących się brakiem równowagi oraz być powiązane z tymi celami i narzędziami.

Ponadto należy wprowadzić dodatkowe środki kontroli i ulepszyć gromadzenie odpowiednich danych.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Wniosek jest spójny z wnioskiem Komisji dotyczącym kolejnego EFMR oraz z ostatnim planem wieloletnim.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wsparcie na złomowanie statków na Morzu Bałtyckim nie kwalifikuje się obecnie do współfinansowania na podstawie obecnego rozporządzenia w sprawie EFMR, jednak jest ono niezbędne do skutecznego wdrożenia najnowszego planu wieloletniego.

Ponadto wsparcie na rzecz trwałego zaprzestania działalności połowowej poprzez złomowanie statków było przyznawane w ramach EFMR do końca 2017 r. Niedawno wprowadzono takie wsparcie dla zachodniej części Morza Śródziemnego (rozporządzenie 2019/1022). Dodatkowo wniosek Komisji dotyczący kolejnego EFMR na lata 2021–2027 przewiduje ponowne udzielanie wsparcia na rzecz trwałego zaprzestania działalności połowowej poprzez złomowanie.

Ponadto wsparcie na rzecz tymczasowego zaprzestania działalności połowowej na Morzu Bałtyckim zostało już przyznane w obecnym rozporządzeniu w ramach programów operacyjnych EFMR (COM C(2019) 6496).

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Art. 43 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Wniosek jest przedmiotem wyłącznej kompetencji Unii, o której mowa w art. 3 ust. 1 lit. d) TFUE. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Proporcjonalność**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów.

Wspólna polityka rybołówstwa jest polityką wspólną. Jednym z jej celów jest zapewnienie, aby działalność połowowa była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej, a także osiągnięcie korzyści gospodarczych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia. W oparciu o najlepsze dostępne opinie naukowe Unia zdecydowała o wprowadzeniu niezbędnych, ale bezprecedensowych ograniczeń połowowych. Ograniczenia te doprowadzą do powstania nadmiernej zdolności połowowej floty i poważnych negatywnych skutków społeczno-gospodarczych dla społeczności nadbrzeżnych i przedsiębiorstw rybackich. Umożliwienie ubiegania się o wsparcie finansowe na rzecz trwałego zaprzestania działalności połowowej poprzez złomowanie przyczyni się do złagodzenia tych negatywnych skutków społeczno-gospodarczych, a jednocześnie zmniejszy

zdolność połowową floty i związaną z tym presję połowową na stada dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego.

- **Wybór instrumentu**

Proponowany instrument: zmiana rozporządzenia.

Niniejszy wniosek dotyczy zarządzania rybołówstwem w oparciu o art. 43 ust. 2 TFUE.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/kontrola sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Nie ma zastosowania, ponieważ przyczyny, dla których opracowano niniejszy wniosek, mają wyjątkowy charakter.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W kontekście przygotowania i negocjacji dotyczących odpowiedniego rozporządzenia przeprowadzono konsultacje z państwami członkowskimi i odpowiednimi zainteresowanymi stronami, w szczególności z Regionalnym Komitetem Doradczym ds. Morza Bałtyckiego, w sprawie uprawnień do połowów na Morzu Bałtyckim na rok 2020. Różne zainteresowane strony z sektora rybołówstwa i państwa członkowskie podniosły kwestię wyzwań związanych z nadmiernymi zdolnościami połowowymi i poważnymi niekorzystnymi skutkami społeczno-gospodarczymi dla odnośnych społeczności nadbrzeżnych i przedsiębiorstw rybackich. Wszystkie podmioty, zainteresowane strony i zainteresowane państwa członkowskie podkreśliły potrzebę zajęcia się sytuacją nadmiernych flot w sposób strukturalny poprzez udzielenie wsparcia finansowego w celu osiągnięcia i utrzymania równowagi między zdolnością połowową floty a uprawnieniami do połowów. Dlatego zwróciły się o to, by wsparcie finansowe Unii Europejskiej na rzecz trwałego zaprzestania działalności połowowej poprzez złomowanie było kwalifikowalne w ramach EFMR na lata 2014–2020.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Unia co roku zwraca się do Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) o opinie naukowe na temat stanu stad ryb o dużej wartości handlowej na Morzu Bałtyckim. Z opinii ICES wynika, że gwałtowny spadek liczebności dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego prawdopodobnie nadal będzie stanowić problem w nadchodzących latach.

- **Ocena skutków**

Przeprowadzono ocenę skutków wniosku Komisji w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego na lata 2021–2027. W ocenie skutków wskazano i wyjaśniono główne wyzwania i problemy, którymi należy się zająć w ramach przyszłego programu w oparciu o ustalenia i oceny poprzednich okresów programowania, nowe priorytety polityczne i pojawiające się problemy wymagające interwencji Unii. Stwierdzono, że polityka ta musi być bardziej ukierunkowana, aby umożliwić lepsze rozwiązanie problemu nadmiernej zdolności połowowej i przełowienia w tych segmentach floty rybackiej UE, które nadal prowadzą połowy na poziomie niezapewniającym zrównoważoności. W związku z tym Komisja proponuje wsparcie na rzecz trwałego zaprzestania działalności połowowej w kolejnym okresie programowania EFMR, na rygorystycznych warunkach, aby zapewnić, że wsparcie to jest ukierunkowane na osiągnięcie równowagi między zdolnością połowową a dostępnymi uprawnieniami do połowów. Wniosek ten jest obecnie omawiany przez współprawodawców. Z uwagi na wyjątkowy charakter sytuacji w odniesieniu do stada dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego oraz biorąc pod uwagę uzależnienie

połowów od tego stada, najlepszym rozwiązaniem jest trwałe zaprzestanie działalności połowowej poprzez złomowanie statków rybackich. Nie są dostępne żadne znacząco inne ani różniące się formalnie warianty strategiczne oprócz proponowanego.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Nie dotyczy.

- **Prawa podstawowe**

Niniejszy wniosek nie ma skutków dla ochrony praw podstawowych.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek przewiduje ponowną kwalifikowalność wsparcia na rzecz trwałego zaprzestania działalności połowowej poprzez złomowanie statków rybackich w ramach obecnego EFMR. Powiązane środki finansowe UE mają zostać przyznane zgodnie z programami operacyjnymi EFMR na lata 2014–2020 i odnośnymi alokacjami finansowymi państw członkowskich w ramach EFMR.

Proponowana zmiana nie pociąga za sobą żadnych zmian w rocznych pułapach wieloletnich ram finansowych dla zobowiązań i płatności zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia (UE) nr 1311/2013¹. Niniejszy wniosek może przewidywać koncentrację środków na płatności na wstępie, ale jest neutralny dla budżetu w całym okresie programowania.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Nie dotyczy.

¹ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1139 w zakresie wprowadzenia pułapów zdolności połowowej w odniesieniu do dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego, gromadzenia danych i środków kontroli na Morzu Bałtyckim oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 508/2014 w odniesieniu do trwałego zaprzestania działalności połowowej flot połowiących dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

po konsultacji z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 3 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139³ zawarto zobowiązanie do wdrażania podejścia ekosystemowego do zarządzania rybołówstwem, aby zapewnić minimalizowanie negatywnego wpływu działalności połowowej na ekosystem morski. Plan musi być spójny z unijnym prawodawstwem dotyczącym środowiska, w szczególności z celem polegającym na osiągnięciu do 2020 r. dobrego stanu środowiska, zgodnie z art. 1 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE⁴.
- (2) Zgodnie z oceną naukową Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) stan wielu gatunków i siedlisk Morza Bałtyckiego nie jest dobry. Roczny poziom napływu substancji biogennych nadal przekracza uzgodnione regionalnie cele w środkowej części Morza Bałtyckiego, na Morzu Archipelagowym i w Zatoce Fińskiej. Stężenie substancji biogennych pozostaje stosunkowo wysokie, podobnie jak ilość obszarów głębinowych, w których poziom tlenu jest niski lub zerowy. Zanieczyszczenie utrzymuje się na wysokim poziomie w porównaniu z większością europejskich mórz. Ta ogólna sytuacja środowiskowa wpływa na funkcjonowanie sieci pokarmowej,

² Dz.U. C z , s. .

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada, zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 (Dz.U. L 191 z 15.7.2016, s. 1).

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19).

zmniejsza odporność na dalsze zmiany w środowisku oraz ogranicza perspektywy osiągnięcia korzyści społeczno-gospodarczych, w tym wynikających z uprawnień do połowów.

- (3) Pogorszenie stanu stada dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego (*Gadus morhua*) jest powiązane z tą sytuacją. Według ICES stado to dotyka problem zbyt niskiej biomasy ze względu na połączenie malejącej liczebności uzupełnienia, czynników środowiskowych i zmian w ekosystemie prowadzących do wysokiej śmiertelności naturalnej (stanowiącej około trzykrotność śmiertelności połowowej) oraz nadmiernej śmiertelności połowowej, biorąc pod uwagę stan stada. Biomasa dorsza atlantyckiego o wymiarach handlowych znajduje się obecnie na najniższym poziomie od lat 50-tych XX w. Ponadto ICES szacuje, że w średniej perspektywie czasowej (do 2024 r.) biomasa stada tarłowego nie osiągnie punktu odniesienia dla zrównoważonego rybołówstwa nawet w przypadku całkowitego braku połowów. W swojej opinii dotyczącej stad w 2020 r. ICES zaleca zatem połowy na poziomie zerowym.
- (4) W planie wieloletnim dotyczącym Morza Bałtyckiego stwierdzono, że jeżeli opinie naukowe wskazują, że dane stado jest zagrożone, należy zastosować środki ochronne, w tym ograniczyć uprawnienia do połowów i wprowadzić szczególne środki ochrony, oraz że środki te powinny zostać uzupełnione innymi odpowiednimi środkami. Środki zaradcze mogą obejmować zawieszenie połowów ukierunkowanych na przedmiotowe stado i odpowiednie ograniczenie uprawnień do połowów. Zgodnie z art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1139 wyboru środków dokonuje się w zależności od charakteru, powagi, czasu trwania i powtarzalności sytuacji.
- (5) Na podstawie oceny stada dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/1248⁵ zakazujące do dnia 31 grudnia 2019 r. połowów dorsza w podrejonach ICES 24–26.
- (6) 15 października 2019 r. Rada przyjęła porozumienie polityczne w sprawie uprawnień do połowów na Morzu Bałtyckim na rok 2020. Porozumienie to przewiduje konieczną i bezprecedensową redukcję uprawnień do połowów na 2020 r. o 92 % w porównaniu z 2019 r. w odniesieniu do dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego i ogranicza stosowanie tego TAC wyłącznie do przyłówów. Nie zezwala się zatem na żadne ukierunkowane połowy tego stada. Ponieważ w podrejonie ICES 24 występuje głównie dorsz atlantycki ze wschodniej części Morza Bałtyckiego, wykorzystanie TAC w odniesieniu do dorsza atlantyckiego z zachodniej części Morza Bałtyckiego w podrejonie 24 jest także ograniczone do przyłówów dorsza ze wschodniej części Morza Bałtyckiego.
- (7) Floty rybackie, które do tej pory były zależne od dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego, nie mają możliwości poławiania innych stad. Szacuje się, że kompensacja strat gospodarczych spowodowanych zamknięciem połowów dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego wymagałaby dodatkowych połowów około 20 000 ton gatunków alternatywnych. Rada uzgodniła jednak również znaczne ograniczenia w odniesieniu do innych stad, w szczególności zmniejszenie połowów o 65 % w odniesieniu do stada śledzia w zachodniej części Morza Bałtyckiego, 60 % w odniesieniu do stada dorsza atlantyckiego w zachodniej części

⁵ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1248 z dnia 22 lipca 2019 r. ustanawiające środki w celu zmniejszenia poważnego zagrożenia dla ochrony stada dorsza atlantyckiego (*Gadus morhua*) ze wschodniej części Morza Bałtyckiego (Dz.U. L 195 z 23.7.2019, s. 2).

Morza Bałtyckiego, 32 % w odniesieniu do gładzicy, 27 % w odniesieniu do śledzia atlantyckiego w Zatoce Botnickiej i 22 % w odniesieniu do szprota.

- (8) Z analizy Komisji wynika, że segmenty floty o najwyższej zależności od dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego obejmują ponad 300 statków, głównie trawlerzy i statki połowiące niewyspecyfikowanymi narzędziami skrzelowymi z Litwy, Łotwy i Polski oraz, w mniejszym stopniu, Danii. Wspomniane segmenty floty mają istotne znaczenie społeczno-gospodarcze i stanowią około 20–50 % krajowej floty na Litwie, Łotwie i w Polsce w ekwiwalentach pełnego czasu pracy. Jedynie niewielka część z nich wydaje się zdolna do przetrwania zamknięcia połowów w perspektywie krótkoterminowej, ale nie średnio- lub długoterminowej. Pozostała część już teraz znajduje się w złej sytuacji, która wskutek zamknięcia połowów będzie jeszcze gorsza, co może doprowadzić do zupełnej utraty rentowności. Wykorzystanie kwot dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego od wielu lat utrzymuje się na poziomie poniżej 60 %, przy czym w 2018 r. nastąpił dalszy spadek do 40 %, a do połowy lipca 2019 r., kiedy to Komisja wprowadziła środki nadzwyczajne, poziom ten był jeszcze niższy (19 %), co odzwierciedla problem biologiczny związany z tymi połowami. Ponieważ nie oczekuje się, aby stado dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego odbudowało się do zdrowego poziomu nawet w perspektywie średnioterminowej, w przypadku tych segmentów floty utrzymywać się będzie nierównowaga strukturalna, co uzasadnia restrukturyzację floty.
- (9) Restrukturyzację floty należy przeprowadzać zgodnie z art. 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013⁶, zgodnie z którym państwa członkowskie wprowadzają z czasem środki służące dostosowaniu zdolności połowowej swojej floty do swoich uprawnień do połowów, biorąc pod uwagę tendencje i w oparciu o najlepsze opinie naukowe oraz mając na uwadze cel polegający na osiągnięciu stabilnej i trwałej równowagi między nimi. Aby osiągnąć ten cel, państwa członkowskie przesyłają Komisji do 31 maja każdego roku sprawozdanie na temat równowagi pomiędzy zdolnościami połowowymi swoich flot a swoimi uprawnieniami do połowów. Jeśli z oceny wynika wyraźnie, że zdolność połowowa nie jest skutecznie równoważona uprawnieniami do połowów, państwo członkowskie sporządza plan działania dla segmentów floty, w stosunku do których stwierdzono strukturalną nadwyżkę zdolności; plan ten jest włączany do sprawozdania tego państwa członkowskiego. W związku z tym, że opinia ICES na temat pogarszania się stanu stada dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego została opublikowana 29 maja 2019 r., istniejące sprawozdania na temat równowagi między zdolnością połowową a uprawnieniami do połowów nie mogły jeszcze uwzględnić nowych informacji dotyczących złego stanu dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego i powiązanej nadmiernej zdolności połowowej flot, które w przeszłości prowadziły ukierunkowane połowy tego stada. Państwa członkowskie powinny odnieść się do tej nadmiernej zdolności połowowej w kolejnych sprawozdaniach dotyczących równowagi między zdolnością połowową a uprawnieniami do połowów jak najszybciej, a najpóźniej do dnia 31 maja 2020 r.

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

- (10) W deklaracji politycznej z dnia 15 października 2019 r. zainteresowane państwa członkowskie oświadczyły, że jeżeli będą musiały zmniejszyć zdolność połowową floty w celu ograniczenia niekorzystnych skutków społeczno-gospodarczych wynikających ze zmniejszenia połowów, przedstawią Komisji plan działania zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Państwa członkowskie uznały również, że z uwagi na konieczność ograniczenia zdolności połowowej floty ważne jest uniknięcie pomocy publicznej na inwestycje w dodatkowe zdolności połowowe.
- (11) Zgodnie z opinią ICES opublikowaną w dniu 29 maja 2019 r. około 70 % wyładunków dorsza atlantyckiego w podrejonach 24–28 zostało dokonane przez trawlerzy z oknem selektywnym typu BACOMA wielkości 120 mm lub T90, a 15 % wyładunków dorsza atlantyckiego zostało dokonanych przez lugery o rozmiarze oczek sieci od 110 mm do 156 mm. Te metier są ogólnie uznawane za ukierunkowane na dorsza, a minimalne rozmiary oczek dla nich są określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241⁷. Każde z pozostałych metier w pierwszej piątastce pod kątem wielkości wyładunków dorsza odpowiadało za mniej niż 5 % całkowitych wyładunków dorsza. Należy zapewnić, aby poziomy zdolności połowowej flot połowiących dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego nie zwiększyły się, a trwale zaprzestanie działalności z wykorzystaniem środków publicznych skutecznie zmniejszyło zdolność połowową floty. Poziom zdolności połowowej w odniesieniu do tych dwóch segmentów floty państw członkowskich powinien zostać ograniczony do poziomu statków aktywnych w ostatnich latach przed zastosowaniem środków nadzwyczajnych, tj. 2017 i 2018, i powinien zostać zmniejszony, gdy statki zostaną wycofane z wykorzystaniem pomocy publicznej, w celu odbudowy stada dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego.
- (12) Oprócz środków określonych w art. 22 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 zastosowanie powinny mieć pułapy zdolności połowowej w odniesieniu do stada dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego. Pułapy te powinny ograniczać zdolność połowową do ostatniego poziomu aktywnych statków, z wyjątkiem tych, które zostały wycofane bez pomocy publicznej w poprzednich latach. Ponadto powinny zapewniać, aby statki z innych segmentów floty nie mogły zostać przekierowane do segmentu, który poławia dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego. Aby zapewnić przestrzeganie pułapów zdolności połowowej, państwa członkowskie powinny informować Komisję o początkowym pułapie i o wszelkich jego zmianach.
- (13) Ze względu na zły stan stada dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego należy wprowadzić dodatkowe środki kontroli połowów dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego. Ilość progową, od której statek jest zobowiązany do wyładunku połowu w określonym miejscu, należy zmniejszyć do 250 kg. Ponadto kapitanowie statków rybackich posiadających kwoty połowowe na połowy dorsza i prowadzących połowy na obszarach, na których występuje dorsz ze

⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 i (UE) 2019/1022 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 894/97, (WE) nr 850/98, (WE) nr 2549/2000, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005 (Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 105).

wschodniej części Morza Bałtyckiego, muszą zapewnić możliwość monitorowania ich działalności połowowej w dowolnym momencie przez właściwe organy krajowe.

- (14) ICES wydała analityczną ocenę stada dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego, ale ze względu na brak wymaganych danych nie była w stanie przedstawić przedziałów śmiertelności połowowej i różnych punktów odniesienia. W związku z tym należy usprawnić gromadzenie danych dzięki zapewnieniu obecności obserwatorów na statkach dokonujących połowów dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego, wynoszącej co najmniej 20 %.
- (15) Europejski Fundusz Morski i Rybacki (EFMR) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014⁸ przewidywał, do dnia 31 grudnia 2017 r., trwałe zaprzestanie działalności połowowej jako narzędzie służące zmniejszeniu zidentyfikowanej strukturalnej nadwyżki zdolności. W przypadku stwierdzenia przez państwa członkowskie strukturalnej nierównowagi, plan działania na podstawie art. 22 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 umożliwia im zastosowanie trwałego zaprzestania działalności jako sposobu osiągnięcia celów planu działania.
- (16) W celu złagodzenia negatywnych skutków gospodarczych wynikających z wyjątkowej i trwałej sytuacji środowiskowej na Morzu Bałtyckim oraz związanego z nią znacznego ograniczenia uprawnień do połowów, a także ze względu na środki szczegółowe przewidziane w planie wieloletnim dla Morza Bałtyckiego, wsparcie publiczne na trwałe zaprzestanie działalności połowowej poprzez złomowanie statków rybackich powinno być dostępne dla państw członkowskich, aby umożliwić im osiągnięcie celów planów działania na podstawie art. 22 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 oraz zmniejszenie stwierdzonej strukturalnej nierównowagi w segmentach rybołówstwa objętych wieloletnim planem dla Morza Bałtyckiego. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 508/2014, aby ponownie wprowadzić wsparcie na rzecz trwałego zaprzestania działalności połowowej dla tych statków, które są w znacznym stopniu uzależnione od połowów dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego.
- (17) Aby zapewnić spójność strukturalnego dostosowania floty na Morzu Bałtyckim z celami w zakresie ochrony określonymi w planie wieloletnim, wsparcie na rzecz trwałego zaprzestania działalności połowowej poprzez złomowanie statków rybackich, które są w znacznym stopniu uzależnione od połowów dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego, powinno być ściśle uzależnione od osiągnięcia celów dostosowawczych i od narzędzi określonych w planach działania w odniesieniu do segmentów charakteryzujących się brakiem równowagi oraz być powiązane z tymi celami i narzędziami.
- (18) Biorąc pod uwagę wrażliwy ekosystem Morza Bałtyckiego, wsparcie na rzecz trwałego zaprzestania działalności połowowej nie powinno być przyznawane w celu modernizacji statków rybackich umożliwiającej wykonywanie innych rodzajów działalności niż połowy przemysłowe, jak np. połowy rekreacyjne, ponieważ działanie takie mogłoby mieć szkodliwy wpływ na ekosystem. W związku z tym wsparcie takie powinno być przyznawane wyłącznie na złomowanie statków rybackich.

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 (Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1).

- (19) Wprowadzenie pomocy na złomowanie jest działaniem doraźnym w odpowiedzi na wyjątkową sytuację. Komisja nie może zapewnić dodatkowych funduszy publicznych na trwałe zaprzestanie działalności połowowej, które wykraczałyby poza pulę środków EFMR uzgodnioną dla każdego państwa członkowskiego. Jednak dodatkowa elastyczność w ramach puli środków EFMR uzgodnionej dla każdego państwa członkowskiego umożliwiłaby państwom członkowskim leżącym nad Morzem Bałtyckim, które wybrały trwałe zaprzestanie działalności połowowej jako narzędzie zmniejszające strukturalną nadwyżkę zdolności połowowej ich flot poławiających dorsza ze wschodniej części Morza Bałtyckiego, zaradzenie wyjątkowej sytuacji bez uszczerbku dla innych priorytetów EFMR, w szczególności związanych ze zrównoważonym rozwojem rybołówstwa, akwakultury i obszarów rybackich, o których mowa w art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 508/2014. Przeprogramowanie z kategorii, o których mowa w art. 13 ust. 6 i 7 rozporządzenia (UE) nr 508/2014, na trwałe zaprzestanie działalności uznaje się za skuteczny sposób zapewnienia takiej elastyczności.
- (20) Art. 22 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 stanowi, że nie zastępuje się zdolności połowowej odpowiadającej statkom rybackim wycofanym przy zastosowaniu pomocy publicznej. Ponadto, zgodnie z art. 23 ust. 1 tego rozporządzenia, wprowadzenie do floty nowej zdolności bez korzystania z pomocy publicznej musi być równoważone uprzednim obniżeniem zdolności o co najmniej tę samą wielkość bez korzystania z pomocy publicznej.
- (21) Biorąc pod uwagę złą sytuację gospodarczą unijnych statków rybackich o znacznej zależności od połowów dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego oraz potrzebę zapewnienia dostępności wsparcia w ramach EFMR na trwałe zaprzestanie działalności połowowej tych statków, uznano za stosowne przewidzieć wyjątek od ośmiotygodniowego okresu, o którym mowa w art. 4 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, załączonego do TUE, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1
Zmiana rozporządzenia (UE) 2016/1139

W rozporządzeniu (UE) 2016/1139 wprowadza się następujące zmiany:

1. dodaje się rozdział VIA w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ VIA
PUŁAPY ZDOLNOŚCI POŁOWOWEJ

Artykuł 8a
Zmniejszenie zdolności połowowej w odniesieniu do dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego

1. Całkowita zdolność połowowa każdego państwa członkowskiego w odniesieniu do statków prowadzących połowy w podrejonach ICES 24–32 wyposażonych w kategorii narzędzi połowowych wymienione w ust. 2 nie może przekraczać poziomów zdolności połowowej statków wpisanych do unijnego rejestru

floty rybackiej w dniu [...] ⁹, które prowadziły działalność w tych podrejonach w latach 2017 i 2018, w odniesieniu do tych państw członkowskich. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje na temat poziomów zdolności połowowej i ich obliczenia najpóźniej do dnia [...] ¹⁰.

2. Ust. 1 stosuje się do statków wyposażonych w następujące kategorie narzędzi:

- a) narzędzie ciągnięte o oczkach o rozmiarze co najmniej 120 mm we włókach T90 lub co najmniej 105 mm z zamocowanym oknem selektywnym typu „BACOMA” wielkości 120 mm.
- b) sieci stawne o rozmiarze oczek co najmniej 110 mm i nie większym niż 156 mm.

3. Całkowita zdolność połowowa państwa członkowskiego wdrażającego środki trwałego zaprzestania działalności połowowej zgodnie z art. 34 ust. 4 lit. b) rozporządzenia nr 508/2014 zostaje zmniejszona o zdolność połowową statków wycofanych przy zastosowaniu pomocy publicznej zgodnie z procedurą określoną w art. 22 ust. 4 rozporządzenia nr 1380/2013.

4. Państwa członkowskie informują Komisję o każdym zmniejszeniu całkowitej zdolności połowowej w sprawozdaniach składanych zgodnie z art. 22 ust. 4 wspomnianego rozporządzenia.”;

2. art. 14 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) 250 kg dorsza atlantyckiego;”;

3. dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Artykuł 14a

Kontrola połowów dorsza atlantyckiego

Kapitanowie statków rybackich posiadający uprawnienia do połowów dorsza w Morzu Bałtyckim oraz dokonujący połowów w podrejonie ICES 24 w odległości większej niż sześć mil morskich od linii podstawowych lub w podrejonach 25–32 zapewniają, aby ich działalność połowowa mogła być w dowolnym momencie monitorowana przez organy kontrolne państwa członkowskiego. W tym celu te statki rybackie są wyposażone w satelitarny system monitorowania statków (VMS) lub równoważny elektroniczny system monitorowania certyfikowany przez organ kontrolny.”;

4. dodaje się rozdział w brzmieniu:

⁹ Urząd Publikacji: proszę wstawić datę wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

¹⁰ Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą miesiąc po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

„ROZDZIAŁ VIII
GROMADZENIE DANYCH

Artykuł 14b
Obecność obserwatorów

Statki unijne, którym przydzielono uprawnienia do połowów dorsza atlantyckiego w podrejonach ICES 24–32, muszą być objęte w co najmniej 20 % obecnością obserwatorów na morzu.”.

Artykuł 2
Zmiana rozporządzenia (UE) nr 508/2014

W rozporządzeniu (UE) nr 508/2014 wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 13 dodaje się następujący ustęp:

„10. Państwa członkowskie mają możliwość przekroczenia kwoty, o której mowa w ust. 2, i niepełnego wykorzystania kwot, o których mowa w ust. 6 i 7, w celu wsparcia środków określonych w art. 34 ust. 4 lit. b).”;
 2. art. 34 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wsparcie na mocy niniejszego artykułu może być przyznawane do dnia 31 grudnia 2017 r., chyba że zostaną przyjęte środki na rzecz trwałego zaprzestania działalności połowowej służące osiągnięciu celów określonych w następujących planach wieloletnich:

 - a) plan wieloletni dotyczący ochrony i zrównoważonej eksploatacji stad dennych w zachodniej części Morza Śródziemnego, ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1022*;
 - b) wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada, ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139*, w odniesieniu do statków objętych pułapem całkowitej zdolności połowowej dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego, określonych w art. 8a ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1139.”;
-
- * Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1022 z dnia 20 czerwca 2019 r. ustanawiające plan wieloletni połowów eksploatujących stada denne w zachodniej części Morza Śródziemnego i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 508/2014 (Dz.U. L 172 z 26.6.2019, s. 1).
- * Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada, zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 (Dz.U. L 191 z 15.7.2016, s. 1).
3. art. 34 ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Wydatki związane ze środkami na rzecz trwałego zaprzestania działalności przyjętymi z myślą o osiągnięciu celów rozporządzenia (UE) 2019/1022 kwalifikują się od dnia 16 lipca 2019 r.

Wydatki związane ze środkami na rzecz trwałego zaprzestania działalności przyjętymi z myślą o osiągnięciu celów rozporządzenia (UE) 2016/1139, w szczególności jego art. 8a, kwalifikują się do wsparcia w ramach EFMR od dnia [...] r.¹¹”;

4. w art. 34 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„4b. Wsparcia na podstawie ust. 4 lit. b) nie przyznaje się, jeżeli ocena równowagi pomiędzy zdolnością połowową a uprawnieniami do połowów zawarta w najnowszym sprawozdaniu, o którym mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, dotyczącym segmentu floty, do której należy odnośny statek, nie została opracowana na podstawie wskaźników biologicznych, gospodarczych i dotyczących wykorzystania statku, które to wskaźniki zawarto we wspólnych wytycznych określonych we wspomnianym rozporządzeniu.

4c. Wsparcie na podstawie ust. 4 lit. b) przyznaje się wyłącznie w przypadku, gdy określono cele dostosowawcze i narzędzia zgodnie z art. 22 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w odniesieniu do segmentów floty obejmujących statki, o których mowa w art. 8a ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1139, oraz jeżeli takie cele i narzędzia odnoszą się do trwałego wycofania zdolności połowowej.”;

5. art. 34 ust. 6 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 statki mogą otrzymać wsparcie na rzecz trwałego zaprzestania działalności połowowej bez złomowania, pod warunkiem że statki te zostaną doposażone z myślą o działalności innej niż połowy przemysłowe. Odstępstwo to nie ma zastosowania do wsparcia przyznanego na podstawie ust. 4 lit. b).”.

Artykuł 3 Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

¹¹ Urząd Publikacji: proszę wstawić datę wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.